

Zugerberg, úterý 19. března
1946.

Bratři moji!

Sedíme v slunci na Zugerbergu, popijíme kafečko, kocháme se pohledem na daleké ledovce a pod námi se modrozářící jezero a přejeme si, aby tu byla Olga i tělesně s námi, a nejenom ona, ale vy všichni, moji milí!!

Podrobněji přejem dopisů: 20, 22, 23, 24 a nečíslovaný ze 14. III. Dopis 19., není-li v kufru, poslaném do Itálie, jsem nedostal. Také dopis 21. jsem nedostal.

V Ženevě jsem navštívil gen. sekretáře M.C.K. Suchosala a j. Chlépí volat zvláštní konferenci, která by se zabývala našimi poměry a na níž by měl být pozván. M. Suchosal posle mi k p. Raggarové dopis. Konference by se konala ještě tento týden, nebo počátkem příštího. Věc pobládnám se tak důležitou, že stojí za to, abych vážil cestu znovu do Ženevy. Tím se ovšem den mého odjezdu do Itálie stává nejistým. O této konferenci v MOPSP zatím pomlčte.

Z Ženevy jel jsem přes Bern přímo na Beatenberg. Přišel jsem tam neočekávaně k večeru, Josef právě vyčítal. Nedovedle si představil to kura! Když jsem vstoupil. Kluci přepnuli na stůl velké nápisy: „Dekeyme panu Pitterovi za Golrodrúčion ruky!“ „Prosíme pana Pittera o pokračování snubí nad jezerem!“ Byli se mnou - malí i velcí - jako bychom seovali dlouhé léta. Říkali mi „pane Lipo“ a ptali se mne, co dělá Franta, Čeněk a ostatní hoši, a pýjdu-li v Curychu navštívit Hugy, ať ho pozdraví. Neměl jsem od-
valm zbavit je iluze, ^{a i idej} že tyto podary jsou myšlené! Obávám se, že by pak i všechny děje, které jsou pravdivé, měli s pochybností.

a i idej

Ještě večer měli jsme besídku, děti mi zpívaly písně hochů z „Rulý“ a „Srubu“ a vůbec je ziji v jejich duševním vzdání. To mi dobaruji dvojí: schvůně Josefův a to, jak sám je prochnut tímto duchem, a za druhé, že tak byla romány jsou zintuše. Josef říká, že nepilněji prožívali kapitoly o Miličovi a Pestalozzinu.

Druhý den jsem věnoval dětem z dolejší ozdravovny, kde sládlu sestra Koutská a Václav. Také tam bylo radostné vítání a děti jsem si ihned koupil právo milíčovodonskou besídkou – veselou i vážnou. Ale nejenom moji české přátelé, ve stejné měře i švýcarští, tam samostatně, zprátelili se se mnou a rozcem se mezi námi vytvořil něčím poměr. V neděli dopoledne měl jsem v každém domově náboženské shromáždění, děti byly neobyčejně posorné a nadšeně zpívaly naše duchovní písně. Složily mi pak na rozloučenou báseň, jejímž obsahem bylo mé náboženské téma z nedělního kazání – důkaz, že má slova zapůsobila na jejich duši. Ale i dopolední švýcarští, byli dočtění. Švýcarští prý všem rozuměli, co jsem vykládal. Z mých pohybů a jednotlivých výrazů skutečně vytkli obsah. V neděli večer pozvali mne švýcarští přátelé do pensionu „Silberhorn“, prý k přátelskému pohovoru. A zatím bylo to velké shromáždění, jelikož se zúčastnil všechno personál obou ozdravoven a jiní hosté. Bylo z toho druhé, druhé třetí shromáždění, jelikož tématem bylo duchovní poslání českého národa, a druhé částí skutečně vylicení naší výchovné a sociální činnosti. Účinek byl hluboký.

Počasí bylo střídané: sluneční jas, v němž velehorý oslňovaly mežným mitem, a mlhy, v nichž bylo vidět sotva na několik kroků. Vzpomínal jsem na Pestalozziho: „Krásná je příroda, ale

ještě krásnější srdce, horící láskou." A tou láskou byl jsem zde
mimo zabit!

Alle život má nejen krásy, ale i temné stránky. Takovým je vřez-
ný slav našeho Josefa. On sám to zdaleka netuší. Roentgen zjevil
zmačnou, nerthojnou kavernu ve ^{vnitřní} střední partii plic. Lékaři dopo-
ručují nelehkou plastickou operaci. Josef se domnívá, že přijde
na zotavenou. Přátelé se obávají říci mu pravdu. Řekl jsem jim,
aby to ponechali lékařům, až přijde do sanatoria v Leysium.
V pondělí navštívil jsem v Berlíně našeho vyslance Dr. Kopeckého
a adasé Vělna, kteří oba byli na Beatenbergu a Horáček si velmi
oblíbili. Postarali se mu o bezplatné léčení v Leysium a pobyt
tam po tu dobu, pokud ho bude potřebovat. Určeno by den tam má
odjetí. Pokud mne se týče, já musím velké pochybnosti o operaci zaž-
težké. Josef je velice tělesně citlivý. Při kouřování dostal jidlo
a přišlo mu špatně, ihned zbledl a trávil se. Pak jsem jindy ras
jsem ho přátelsky plácl na šíji a on se mi div nezhroutil.
Je-li takhle citlivý na sebemenší dotyk, jak může hlubokou nar-
kózu a těžkou operaci? Ostatně nejsem přemědce, že vynechání rachvá-
cené části plic zabráni dalšímu postupu tuberkulózy. Předkládám
vám tuto věc k úvaze.

Vyslavec i adasé se mnou velmi přátelsky hovořili. Mluví-
jme o evaluaci Němců a adasé prohlásil, že nejlepší řešením je dát
všecky, zejména děti, do plynu. Byl jsem rád, když „přátelská be-
seď“ skončila a vyslavec mne dal důvěru svým autem na ná-
draží.

V Berlíně jsem také navštívil Rudolfa Olgiatiho, vedoucího
Schweizer Spende, a hlavního vedoucího švýcarské „Kinderhilfe“ a

48

prohovoril nešlere' oločky, tyžapci' se dalsich hausportu' našich
dětí do Švýcar. O tom až uštně.

Dlouhým stínem je stále chumavost Valyna. Všichni ji tam
mají velmi rádi, jako Josefa, a když ji zdraví, dělá s dětmi divy.
Kaučila je rádo krásných dvouhlavých psů, s velkým vkusem
a vychovatelským nadáním řídí besídky a výuce, ale většinou
leží a stíně „s krkem“. Co jsem byl na Beatenbergu, pořád měla
horečku a kašlala, ale přitom při ničím nechyběla a byla „řídí-
cím duchem v poradě“. Doufám však, že jaro a léto v horách ji
zdraví. Nesnáší pro svou chorobu (klaustr a průdušek) drsné
horské podnebí. Nejvíce, podle mého soudu, škodí jí vyučo-
vání, dlouhé mluvení. Ona je však především rozemýšlivá didaktička.
Myslím, že by se měla věnovat pedagogice a didaktice provo-
zovat ^{jeu} mimo školu, která učitelé ubírála' deště několik hodin
mluvení. Události posledních dnů působily na její duši ve-
lice silně. Čím dál tím více přiklání se k jedinému řešení:
oddát se cele Bohu. Budeme ji muset být po návratu v tom
nepomocni. Zás už cítí, že bude muset učinit radikální roz-
hodnutí, ačkoli zatím nemá k němu odvahu. Ale sraje k němu.

Milé překvapení zažil jsem u ser. Koutské, které se velmi
sblížila s Valy a Josefem. Je členkou Bratřské jednoty, ale nijak
izkoprnou. Byla 4 roky v konc. táboře. Myslím, že i s ní na-
jdeme blízkou duši a jistě spolupracovníci.

V pondělí večer přivítal jsem se s tatínkem Fierran a Klárou.
Byl hluboce dojat. To se ví, že naše rozmluvy točí se stále kolem
vědy, na níž je velmi hrdý, a kolem našeho života, práce a poměrů.
Sli jsme až k 1. hodině spát a vstávali až v 1/2 10. Pak jsme se

hned vydali laubovkou na Zugerberg. Obloha zářivě modrá, bez obláček, a tatínek a Klára kovněž jak to bezmračně nebičko, plní dětské radosti a leželi se na Olgu.

Zítra odjíždím do Aarau, kde musím vykonat řadu návštěv a večer předvísím v Gartenhofshaus v důvěrném shromáždění. Pak se zas vrátím do Zugu. Na způsob své cesty do Prahy budu se informovat. Po cestu letadlem dostal jsem z vyblauectví prioritní lístek a mohl bych létat buď v úterý 26. nebo v pátek 29. Letadla létají jen v úterý a v pátek. Zostanu-li však hledat rakouské a ruské visum, přijedu vlakem. Dobu příjezdu ještě oznámím. Doufám však pevně, že přijedu nejpozději do soboty 30. 4 m. Závěši to na konferenci v Ženevě.

Také zde se nám vyčítá hlavně, že evakuujeme nemocné starce a staré, kteří přece nejsou politicky nebezpeční. Jejich příjezd do německé dává příležitost našim nepřítelům k agitaci proti nám. Ale slidím, jako je náš pan vyslanec a jeho atase, nelze o věci mluvit. Jeem jist, že kdyby to všechno naše veřejnost věděla, že by se značně změnilo naše myšlení a jednání. Ale takto vedou slepi' slepi'. Kam dopadne?...

Tatínek Fierz statečně hájí náš národ, ale je mi to líto, když vidím, jak sám vnitřně kápe a trpí. Ted, co nechodí do zovodu, aby se příliš politikon. Žádne' hlášení v rádiu nevynechá a pořádk má rozecené mapy různých zemí. Chodí je stále statečný a verím, že možnost vycházet do přírody bude mu prospívat i duševně.

Kdo je v myšce kuchárkou? Ta „von“ už se vrátila do Štúru? Jak se darí mil. Krádkové?

8076
Dostali jste už můj kufr? A čeká moje dopisy?

Zolašku' pozdrav posílám Miluše Teichmannové a raduji se a těším ják na svoje vlasti! Josef tvrdí, že to bude holčička. Tak jsem zvědov, bude-li mi's pravdu.

Lubě a Gavrovi napíšu.

Mnoho nádechůch pozdravů všem z krásného, milého
Sýkarska zasíle!

Prácnýol.
Lapa

Liebes Olga, Einen herrlichen Nachmittag haben wir verbracht hier oben mit unserem lb. Gast; wir haben uns sehr angestrengt zu schwoigen, damit unsere ausführliche Bericht zu Stande kommt! Herzliche Grüße u. auf baldiges Wiedersehen. Viele lb. Grüße an Euch alle.

Deine Klärinka.